

Samtidig maa man regne med, at der paa enkelte Poster vil blive Opgang i Udgifterne for Folk i Byerne. Det gælder saaledes Huslejen. Efter den Lov, som vedtoges i sidste Samling, maa man regne med, at Udgiften til en Nødvendighed som Boligen i den første Tid vil være stigende. Dette vil betyde Nedgang i de Penge, der vil være til det Forbrug, som Finansministeren i saa høj Grad regner med.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om Fordelingen af disse Skatter. Jeg vil da straks bemærke, at det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, i Dag udtalte sig med en, synes jeg, noget glidende Tendens, en velvillig Tendens, som man ikke tidligere har hørt, overfor Beskatningen af Forbrug af Chokolade og Sukkervarer og overfor Restaurationsskatten. Jeg bemærker dette, idet jeg ønsker at sige, at jeg ingen Modstander er af Chokolade-, Tobaks- og andre Forbrugsskatter, naar Forbruget har Luksuskarakter, men vi har ivret mod den Maade, hvorpaa disse Skatter stadig har været lagt. Vi har ivret mod den Form for Tobaksbeskatning, der indførtes af det radikale Venstre under dets Styre, en Form, som senere er blevet udvidet af denne Regering, idet den ogsaa er blevet anvendt paa Beskatningen af Chokolade og Sukkervarer. Jeg bemærkede derfor det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse om, at man for Chokolades og Sukkervarens Vedkommende vilde være med til at tage denne Beskatning, naar den kun betød en Beskatning af Luksusforbruget. Ogsaa herigennem tror jeg at skimte, at om disse Skatter bliver der nok Enighed, ogsaa hvis det ærede Medlem og hans Parti skulde være med til at danne den kommende Regering, som det ærede Medlem talte om, og man kommer heller ikke da bort fra Formen. Men det staar for mig saaledes, at det er Formen, hvorunder disse Forbrugsafgifter opkræves, der er det afgørende, det er den, der bevirker, at man fra de vedkommende Byerhvervs Side maa yde Modstand derimod, fordi det har vist sig, at den virker ødelæggende for de mindre Virksomheder og monopoliserende for de store.

Dette har jeg fremhævet Gang paa Gang i dette høje Ting. Jeg fremhævede det stærkest, da den højtærede Finansminister fik revideret og udvidet Tobaksbeskatningen, og jeg hævdede, at som det vilde gaa dér, vilde det ogsaa gaa for Chokoladevirksomhederne. Resultatet foreligger. De statistiske Efterretninger viser, at den Form, der her har været anvendt, har bragt 900

Virksomheder til at segne under de Byrder, man lagde paa dem i det første Aar. 900 Virksomheder forsvandt paa Grund af Bestemmelser i Loven af 18. Februar 1922, der stillede forskellige Krav, gav Lokalebestemmelser o. s. v. Jeg erkender, at en Indtægt og endog en betydelig Indtægt maa der regnes med paa Luksusartikler som disse, og det har jeg erkendt hele Tiden; men for at bevare disse Virksomheder, hvad Regeringen ikke kan staa ligegyldigt overfor, maa man ønske at faa disse Love ændret.

Naar man ser paa, hvad disse Skatter procentvis indbringer af det samlede Beløb paa § 5, saa er Stigningen i disse Aar, fra 1920 til nu, jo ret voldsom. Paa det forelagte Finanslovsforslag beløber Grundskatterne sig til 2,6 pCt. af det samlede Skattebeløb. Formue- og Indkomstskatten er gaaet ned til ca. 30,5 pCt. mod 56,5 pCt. i 1920, og Forbrugsafgifterne er steget fra 29,7 pCt. til 53 pCt. Jeg tror derfor, at disse Tal viser, at man skal være noget varsom med at regne med, at det vil være muligt at faa de paaregnede Beløb paa Forbrugsskatterne ind i dette Finansaar, uden at netop en stærk Bedring i vore Erhvervsforhold finder Sted.

Jeg maa maaske gøre en Bemærkning om Grundskatterne, som beløber sig til 2,6 pCt. Vi var Modstandere af Grundskylden, men vi var ingenlunde Modstandere af, at Grundskatterne blev forhøjet. Vi gik imod Grundskylden, fordi vi saa, at denne var en farefuld og uretfærdig Maade at opkræve Grundskatterne paa, medens vi ingenlunde har modsat os, at Grundskatterne stod i et rimeligt Forhold til de øvrige Skatter: Formue- og Indkomstskatten og Forbrugs- og Omsætningsafgifterne.

Samtidig vil jeg gerne sige et Par Ord om Beskatningen af Automobiles. Jeg vil her i Fortsættelse af de Udtalelser, jeg fremsatte, da vi i Foraaret vedtog Luksustoldloven, idet jeg fremhævede, at nu havde man Beskatning af Numrene og Beskatning af Gummi, og gjorde opmærksom paa, at det var en Dobbeltbeskatning af samme Form, som naar man gennemfører en Restaurationsskat paa Varer, hvorpaa der i Forvejen er lagt Skat et Par Gange, først gennem Told og dernæst gennem Omsætningsafgifter, gøre mig til Talsmand for, at man tager denne Beskatning op til Revision, og at man søger gennemført en Beskatning lagt paa Forbruget af Benzin og Gummi. Jeg tror, dette vil være den retfærdigste Beskatning. Det vil da blive